

Actividade Inicial (Exercicio de Autoavaliación)

O SOLO COMO INTERAFASE

1) A importancia ecolóxica do solo radica en que:

- ☐ É o soporte sobre o que se instala a vexetación.
- ☐ É a capa superficial da estrutura terrestre:
- ☐ É a capa que contén auga para as plantas.

2) A agricultura ecolóxica:

- ☐ Utiliza abonos ricos en nitróxeno.
- ☐ Non utiliza produtos de síntese química.
- ☐ Loita contra as pragas con métodos químicos.

3) O termo horizonte define:

- ☐ Un corte do solo.
- ☐ As capas ou niveis nas que se diferencia o chan.
- ☐ A sección vertical dun solo.

4) Son medidas de control e recuperación de solos erosionados:

- ☐ Repoboación con cereais.
- ☐ Agricultura intensiva.
- ☐ Repoboación forestal.

5) Son principais contaminantes do chan:

- ☐ Substancias químicas como metais pesados.

☐ Rego con augas residuais depuradas.

☐ Plásticos.

6) Os incendios forestais probocan sobre o solo:

☐ Aparición de microorganismos.

☐ Queima das raíces.

☐ Diminución da escorrentía superficial.

7) Perfil dun chan é:

☐ As capas ou niveis nas que se diferencia o chan.

☐ A capa superficial do chan.

☐ Unha sección vertical do chan.

8) Os solos mais comúns en Galicia:

☐ Son orixinados sobre rochas ácidas (granitos, xistos e lousas).

☐ Son orixinados sobre rochas básicas (basaltos e gabros).

☐ Son orixinados sobre materiais sedimentarios.

9) As micorrizas son:

☐ Fungos.

☐ Líques.

☐ Algas.

10) A desertización é un proceso:

☐ De degradación ecolóxica polo cal o solo perde os seus nutrientes.

- ☐ De degradación ecolóxica polo cal o solo perde a súa produtividade.
- ☐ De degradación ecolóxica polo cal se perde o solo.

SOLUCIÓN:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a	b	b	c	a	b	c	a	a	b

Exercicio de Autoavaliación

OS SOLOS COMO INTERFASE

No seguinte texto completa os espazos:

A estrutura é a disposición ou estado de _____ dos componentes edáficos. As partículas do solo non se encontran illadas, senón que forman uns agregados estruturais, os diferentes horizontes dun mesmo solo poden presentar diferentes tipos de agregados. Os agregados diferéncianse no _____, forma e grao de _____. Os catro principais tipos de estrutura do solo son: esferoidal, laminar, en prismas ou en bloques.

_____: consiste en agregados esféricos ou gránulos, que normalmente varían entre 1 e 10mm de diámetro. Esta estrutura é característica dos horizontes superficiais de moitos solos, especialmente dos que teñen abundante materia orgánica, nos bosques, pradeiras e solos con abundante actividade de miñocas.

Laminar: esta estrutura está formada or _____ que poden aparecer tanto nos horizontes superficiais como subsuperficiais, as láminas poden formarse por procesos de formación do solo e tamén pode herdarse do material de partida, como é o caso dos sedimentos aluviais e glaciares, e tamén por compactación de solos arxilosos por acción de maquinaria pesada.

Bloques: os agregados son de forma irregular, en forma de cubos e de tamaños que oscilan entre _____, a forma dos bloques individuais, non é independente senon que están moldeados por agregados que teñen o seu lado. Este tipo de estrutura é frecuente nos horizontes B, onde favorecen a drenaxe, a aireación e a penetración das raíces.

En prismas: esta estrutura columnar ou prismática caracterízase por _____ que varían en altura entre os diferentes tipos de solos e teñen tamaño entre 150mm ou superiores. En solos ricos en sodio esta estrutura está composta por columnas redondeadas na súa parte superior, é frecuente nos horizontes B e a estrutura chámase columnar. Cando a parte superior dos prismas son angulares ou planos, a estrutura chámase prismática, son moi frecuentes en solos de zonas áridas e semiáridas e en solos de rexións húmidas con baixa drenaxe.

RESPOSTA:

A estrutura é a disposición ou estado **de agregación ou cohesión** dos componentes edáficos.

As partículas do solo non se encontran illadas, senón que forman uns agragados estruturais, os diferentes horizontes dun mesmo solo poden presentar diferentes tipos de agregados. Os agregados diferéncianse no **tamaño**, forma e grao de **desenvolvemento**. Os catro principais tipos de estrutura do solo son: esferoidal, laminar, en prismas ou en bloques.

Granular: consiste en agregados esféricos ou gránulos, que normalmente varían entre 1 e 10mm de diámetro. Esta estrutura é característica dos horizontes superficiais de moitos solos, especialmente dos que teñen abundante materia orgánica, nos bosques, pradeiras e solos con abundante actividade de miñocas.

Laminar: esta estrutura está formada por **láminas horizontais** que poden aparecer tanto nos horizontes superficiais como subsuperficiais, as láminas poden formarse por procesos de formación do solo e tamén pode herdarse do material de partida, como é o caso dos sedimentos aluviais e glaciares, e tamén por compactación de solos arxilosos por acción de maquinaria pesada.

Bloques: os agragados son de forma irregular, en forma de cubos e de tamaños que oscilan entre **5 e 50mm**, a forma dos bloques individuais, non é independente senon que están moldeados por agregados que teñen o seu lado. Este tipo de estrutura é frecuente nos horizontes B, onde favorecen a drenaxe, a aireación e a penetración das raíces.

En prismas: esta estrutura columnar ou prismática caracterízase por **agregados en prismas ou columnas orientados verticalmente** que varían en altura entre os diferentes tipos de solos e teñen tamaño entre 150mm ou superiores. En solos ricos en sodio esta estrutura está composta por columnas redondeadas na súa parte superior, é frecuente nos horizontes B e a estrutura chámase columnar. Cando a parte superior dos prismas son angulares ou planos, a estrutura chámase prismática, son moi frecuentes en solos de zonas áridas e semiáridas e en solos de rexións húmidas con baixa drenaxe.

Exercicio de Autoavaliación

OS SOLOS COMO INTERFASE

No seguinte texto detecta sete erros.

Nun corte horizontal dun solo encontramos varias capas superpostas.

- A sección verical do solo chámase horizonte.
- As capas diferenciadas no mesmo chámasen horizontes.

Esta organización en horizontes é unha das características máis representativas dos solo, e distíngueos das rochas e dos estratos.

Os horizontes edáficos constitúen as unidades básicas para o estudio e a clasificación dos solos. Son capas aproximadamente perpendiculares á superficie do terreo, que se establecen en función de cambios das propiedades e constituíntes do solo.

As tres características que teñen en conta para o estudo dun horizonte son: a olor, a composición e a estrutura.

A caracterización dun solo faise principalmente describindo e definido as propiedades dos seus horizontes. Estes nomeanse con letras minúsculas, que designan os estratos principais.

RESPOSTA

Nun corte **vertical** dun solo encontramos varias capas superpostas.

- A sección verical do solo chámase **perfil**.
- As capas diferenciadas no mesmo chámasen horizontes.

Esta organización en horizontes é unha das características máis representativas dos solo, e distíngueos das rochas e dos estratos.

Os horizontes edáficos constitúen as unidades básicas para o estudio e a clasificación dos solos. Son capas aproximadamente **paralelas** á superficie do terreo, que se establecen en función de cambios das propiedades e constituíntes do solo.

As tres características que teñen en conta para o estudo dun horizonte son: a **cor**, a **textura** e a estrutura.

A caracterización dun solo faise principalmente describindo e definido as propiedades dos seus horizontes. Estes nomeanse con letras **maiúsculas**, que designan os **horizontes** principais.